

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitala : Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
In Districte : „ 1 an 36 lei; 6 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
In strainatate : „ 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director : D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România : La administrațiune, *Tipografia Stefan Mihălescu*, Strada Covaci, Nr. 14 și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris : La *Société Havas*, place de la Bourse, 8.
In Viena : La *Heinrich Schalek*, I, Wollzeile, 12, Biuroul Central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
In Hamburg : La *Adolf Steiner*, Gänsemarkt, No. 58, Biuroul de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pag. IV 30 bani. | Reclame pe pagina III-a 2 lei
Reclame pe pagina II-a 5 lei. | Scrisorile nefrancate se refuza
Articolii republicați nu se inapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

Prim-Redactor : STEF. C. MICHAILESCU.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele streine.

Paris, 31 Ianuarie.
Comitetul pentru Alsația și Lotaringia a făcut un apel publicului francez, ca să adune bani pentru ridicarea unui monument in memoria lui Gambetta.

Doctorii cari se află printre deputații au dat tot ajutorul artei lor, ministrului președinte Fallières, care fu condus, imediat după pierderea simțurilor, in localul rezervat pentru ministrii. Leșinul a provenit din cauza slăbiciunii și a nopților nedormite; nu va avea însă nici o consecință vătămătoare asupra sănătății. Starea lui generală e bună. I s'a pus 24 de ore gheață la cap și i s'a ordonat liniște completă.

Paris, 30 Ianuarie
Ministrul președinte Fallières n'a dormit aproape trei nopți, din cauza multor chestiuni ce trebuia să le studieze. Când a intrat in Camera era așa de slăbit, in cât abia putea să stea pe picioare; cu toate acestea n'a voit să se sustragă de la desbateri, ca lumea rea-voitoare să nu aibă ocaziune a 'i critica. Incepând deci să vorbescă esauriat cu totul de forțe, se întâmplă să leșine in mijlocul discursului său. Doctorii au declarat că d. Fallières va trebui să se odisniască câteva zile.

Paris 31 Ianuarie seara.
N'a reușit încercarea d'a câștiga Senatul pentru admiterea legii de expulsiune a principilor pretendenți de pe teritoriul francez. Se colportează o vorbă a lui Gallifet, ce in parte însă se desminte, că 50 de generali s'ar prezenta in Chantilly pentru apărarea principelui.

Roma, 30 Ianuarie.
La balul de ieri de la Curtea a fost de față și contele d'Aquila, fratele regelui de Neapole și unchiul regelui Francisc. Când a intrat regele și regina in sală, contele fu chemat inaintea reginei, căreia 'i s'erută mâna închinându-i-se cu un profund respect; după câte-va minute de conversațiune, 'i onoră și regele cu atențiunea sa. In jurul măiestriților și contele se formă un cerc de curioși, cari nu se așteptau să vază o astfel de scenă. Observând regele intre cei cari 'i înconjurau și pe Nicotera, se îndreptă spre el. Toată lumea 'i urmă pe regele in această mișcare. Privind și contele d'Aquila la noul grup, avu ocaziunea să se întâlnească ochii in ochi cu acela, care a luat parte la expedițiunea lui Pisacane in 1857, când Nicotera fu prins și condamnat la moarte, mai târziu însă grațiat la galere, unde a și stat până la 1860. Amândoi bărbați priviră fix unul la altul. Șeena aceasta a dat materie de vorbit toată seara balului.

Contele d'Aquila e de 59 de ani, și alb de tot. Unul cunoscut al său neapolitan, care 'l intră de ce s'a reintors și 'l felicită tot-cădat pentru deciziunea sa, i zise : «'umai puteam că trăesc in străinătate de dorul patriei mele; sunt bătrân și voiți să mor in Italia.»

Londra, 30 Ianuarie.
In sferele guvernamentale de aici se vorbește, că Rusia va face din chestiunea brațului Chilieii o condițiune pentru menținerea comisunii dunărene internaționale.

Cattaro, 30 Ianuarie.
Principele Petru Caraghio-ghiovici a primit dela principele Nichita marea cruce a ordinului Danilo și totodată fu numit și senator onorific. Scopul petrecerii principelui in Cetine e căsătoria princesei Zorka.

Comisiunea turco-muntegă pentru rectificarea granițelor a sosit in Zeta, ce s'a și ocupat de către Muntegrii, fără de nădăjdi o împotrivi din partea Albanezilor.

Petersburg, 29 Ianuarie
Profesorul universitar Cicerin, actualmente și primar al Moscovei, a rostit cu ocaziunea unui banchet de studenți un discurs politic care a făcut o rea impresiune in sferele mai inalte.

Oratorul apără autonomia Universităților, ce după voința guvernului, in curind se va casa, pentru că in ea se vede cauza tuturor turburărilor. In loc să se caute adevărata cauză a răului, zicea oratorul, in Rusia mântuirea nu se vede de cât numai in cerneală și hârtie. Să se croiască la legi in cancelarii, in tot cazul e mai ușor, de cât să se aprofundeze studiul rului și să se dea spiritelor o direcțiune sănătoasă. Mania d'a tot schimba, modifica și preface, in parte nu e de cât o umbră a încercărilor unora și altora, d'a și lărgi sfera lor de putere. Atât cel de

sus, cât și cel de jos și dau silințe să steargă ce există. Ce a făcut Alexandru II, înlătura-se; prin urmare, și autonomia școalelor celor inalte, sub cuvânt că spiritele să se mai liniștească, cu toate că nimic nu agită mai mult, de cât ștergerea unor instituțiuni ce sunt, pentru a servi ca stavilă in contra despotismului administrativ.

In Rusia guvernul nu vrea să știe, că dacă tinerimea ușor se poate seduce, tot așa de ușor se poate și aduce la respectul autorității morale; că atitudinea ei nu e condiționată de ferma întocmirilor sau a așezămintelor, ci de spiritul ce domină sfera in care trăește această tinerime.

Berlin, 30 Ianuarie.
In sferele politice de aici se crede, că scopul vizitelor lui Giers pe la Barzin și Viena n'a fost altul, de cât să se asigure ca pe viitor toate chestiunile europene cât se va putea, să se deslege in unire cu guvernul rusesc. Răspunsul ce l'a luat din cele două locuri l'au mulțumit pe ministrul rus, cu toate că Rusia nu poate spera in o spargere a alianței austro-germane.

Berlin, 30 Ianuarie.
In sferele politice de aici se crede, că scopul vizitelor lui Giers pe la Barzin și Viena n'a fost altul, de cât să se asigure ca pe viitor toate chestiunile europene cât se va putea, să se deslege in unire cu guvernul rusesc. Răspunsul ce l'a luat din cele două locuri l'au mulțumit pe ministrul rus, cu toate că Rusia nu poate spera in o spargere a alianței austro-germane.

Berlin, 30 Ianuarie.

Duminecă d. a. s'a ținut o conferință mai lungă intre împăratul Wilhelm, ministrul de război, Moltke, Stoep, șeful amiralității și Albeyll, șeful cabinetului militar. Asupra obiectului conferinței se păstrează cel mai mare secret.

Serviciul telegrafic al „României Libere“

1 Februarie — 3 ore seara.

Londra, 1 Februarie.
Se telegrafiază din Viena la „The Morning Post“ că dl. de Giers și comitele Kalnoky s'au înțeles asupra chestiunii Dunărei.

Sofia, 1 Februarie.
Dl. Vulcovici, fost ministru al afacerilor străine, pleacă azi la Paris ducând cu sine o scrisoare a Principelui Alexandru Președintelui Republicei, cu ocazia primirii Marelui Crucii a Legiunii de Onoare.

E probabil că Dl. Vulcovici se va duce apoi la Londra.

Paris, 1 Februarie.
Generalul Thibaudin e numit Ministru de resbel.

(Havas).

A se vedea ultime scrieri pe pag. III-a.

București, 21 Ianuarie.

Duminea trecută, Camera ne-a înfățișat un moment de frumoasă privescitură parlamentară, când domnul Maiorescu a intervenit in discuțiunea asupra revizuirii constituției.

O spunem de la 'nceput : Onor. deputat este anti-revizionist, și, prin urmare, vederile sale sunt altele de cât ale noastre. Inșă, tot noi o spunem, pe nici unul din susținătorii părerilor noastre, nu l'am ascultat cu mai mult interes și mai vie admirațiune, de cât pe bărbatul, care, in specia, de față ne este protivnic.

In aceste timpuri, in cari, personalitățile cele mai insemnate ale Camerilor române, au adus la tribuna parlamentului țării, o greoaie manifestatiune de viață, fie in susținere, fie in combaterea revizuirii, — este o adevărată odihnă a spiritului să poți vedea că se găsește un membru al reprezentațiunii naționale, care să ridice tonul discuțiunii intrerupte și grăbite la diapasonul discursului de parlament.

Dacă, in vederile și convingerile noastre asupra constituțiunii, diferim de d-nu Maiorescu, — ca artă oratorică și ca demnitate parlamentară, simțim o adevărată mulțumire să recunscăm in d-sa pe singurul dintre *leaderii* de pînă aci, care să fi adus la tribuna o sumă de idei sincere și discutabile, îmbrăcate intr'o formă elegantă și indiscutabilă. — Toți ceilalți, cu mică excepțiune și slabe variante, au luat

aceași notă monotonă a declamațiunilor patriotice sau a incriminărilor politice de partid, fără a ține socoteală de solemnitatea discuțiunii și de gravitatea intereselor ce sunt in joc.

Punctul de la care a plecat eminentul orator, spre a conchide la nerevizuire, și căruia i se cuvine cea mai serioasă atențiune este următorul :

Fiind-că in schimbarea Constituțiunii, paragraful cel mai de căpetenie care trebuie refăcut, este acela privitor la legea electorală (art. 58 și urm.), — și fiind-că, in acest sens, se argumentează cu experiența a 17 ani, ce-au trecut de la alcătuirea pacului nostru fundamental până astăzi, in care legea electorală a dat cele mai acre roade, — voiți să dovedesc că acești 17 ani de experiență nu au dovedit absolut nimic până acum...

Și, asupra acestui punct, oratorul ia obligativitatea învățămîntului primar, și făcând un tablou destul de trist, dar destul de adevărat, arată cum, in populațiunea rurală, 90% dintre bărbați sunt *analfabeți*, iar zece abia știu scrie și ceti ! Deciu legea electorală trebuie schimbată, ci constituția aplicată.

Argumentațiunea aceasta, luată in afară din cadrul discuțiunii de revizuire, este admirabilă. *In abstracto* d-nu Maiorescu are cuvânt.

Noi însă, când am propus schimbarea unor puncte din constituțiune, am cunoscut foarte bine starea de inapoiere culturală a țaranului, — și credem că tot atât de bine au cunoscut o toți căpi au fost de părerea noastră. De aceea ne-am pus intrebarea următoare : in față unui popor foarte dispus a se lumina, dar foarte neluminat, și in față unei legi electorale vițioase, ce avem de făcut ? Păstra-vom legea, — prin urmare formele după cari acest popor, ast-fel cum e, trebuie să și manifeste voința sa in materie de reprezentațiune, — neschimbată ? sau vom căuta, tocmai fiindcă noțiunea drepturilor sale cetățenești nu este destul de concisă, să l'înconjurăm de niște măsuri puternice, care să 'i garanteze exercițiul acestor drepturi, cât mai larg, cât mai concincios ? Și ne am răspuns : da, suntem siliți, cată să l'ingrijim.

Căci noi nu ne-am legat intru nimic la proiectele guvernului in această privință. Ne avem teoria noastră, și când va ajunge să se discute in ce chip trebuie să se alcătuiască noile dispoziții electorale, o vom expune-o. Deocamdată nu vom de cât să se declare aceste dispoziții *de revizuit*.

Ast-fel in cât cunoșteam de 'năinte starea morală a populațiunii noastre, și tocmai aceasta a fost un cuvânt puternic care să ne hotărască a ne declara revizionisti.

Dar acum, 17 ani de experiență pot dovedi tot același lucru in mișcarea culturală a unui popor și in defectuozitatea sau aplicabilitatea unei legi ?

Un popor, fie cel mai apt și mai dispus de pe lume, nu poate face, intr'un interval de 17 ani, progrese atât de simțite in cât un observator să poată zice : cunosc media de progrese, — fiind-că aceste progrese nu atarnă numai de voința sa sau

de impulsionea ce-i poate veni de la guvern, ci de o mulțime de cauze economice și sociale, cari, de cele mai multe ori, trăesc in stare cu totul latentă, și abia dacă se pot observa.

Ast-fel la noi, când cine-va cugetă cu seriozitate la greutățile ce are țaranul de suportat, vede numai de cât că, alături de lipsa de impulsione, există o cauză economică care 'l împiedică de a face propășirea cuvenită pe calea instruțiunii. Neavând pământ indetulător spre a și produce hrana trebuincioasă lui și familiei sale, ia locuri de dijma și imprumutată, plătește la dobânzi, cari mai tot-d'a-una se fac in muncă, ast-fel că din iarnă până 'n toamnă și din primă-vară 'n iarnă eși petrec viața pe câmp.

Acum, fiind cine-va drept, poate impune țaranului să și dea copilul cu de-a sila la școală, când in copil, de la vîrstă de șapte au el găsește o mână de ajutor, spre a 'l înlesni câștigarea pâinei zilnice, și plata dobînzilor, și plata angaralelor statului, și câte alte nevoi cari 'l apasă grumajii ?

Răspunsul 'l așteptăm de la d-nu Maiorescu.

Dar defectuozitatea unei legi ? Răspunsul 'l dăm noi. — Da, in 17 ani o lege, și mai cu seamă o lege electorală, se poate constata in toate particularitățile sale dacă este defectuasă sau nu. Și legea actuală s'a constatat ca atare.

De aceea, inregistrând cu atențiune argumentul distinsului nostru orator și amic politic, — credem că el are mai multă valoare ca observațiune asupra stării intelectuale a poporului român, — dar că in discuțiune constituțională nu este peremptoriu. Vom reveni.

CRONICA ZILEI

Se știe că la Ploesti fusese zilele acesten un fel de revoltă.

D. procuror general al curții de apel din București, trimis de ministrul justiției la față locului, s'a incredințat că principala nemulțumire a locuitorilor Ploesteni este că li se interzice comunicarea cu exteriorul pentru vitele cornute. El pretind ca măsura interdicțiunii de circulațiune să se mărginească numai la vitele constatate ca bolnave și să se sloboază cele-lalte.

D-sa a pus in vederea reclamanților pericolul ce are să fie pentru ei și pentru întreaga țară din lățirea flagelului, s'a silit a 'i face să înțeleagă că boala există și că funestă este tendința care cată a 'i face să creeze contrariul, i-a indemnat, in cas când ar conserva vre-o indoială in această privință, să însărcineze pe orice medic in care ar avea incredere să vie să facă autopsia vitelor bolnave, i-a indemnat in fine să se ducă pe la casele lor și să nu mai asculte de acel cari 'l împing la neorânduiri. — Mulțumiri, s'au retras cu toții in liniște.

Pentru a împiedica reproducerea unor asemenea scene, d. procuror-general Ciru Oeconomu e de părere :

1. Să se invite primăria orașului Ploesti să înceteze cu sistemul păstrat până aci, să observe legea poliției sanitare-vegetinare și să îndeplinească dispozițiunile ei, ast-fel precum zisa lege o obligă prin prescripțiuni anume prevăzute in 'nsa;
2. Să se aducă la cunoștința publicului, prin afișe și alte publicațiuni, nenorocirile ce pot decurge din lățirea boalei și necesitatea imperioasă a măsurilor adoptate. Să se dea asemenea asigurare locuitorilor că toate vitele ucise vor fi plătite, ast-fel precum prevede sus zisa lege.
3. Să se facă depozite împregiurul orașului, și pe la barierile pe unde comunicarea cu cel nu este interzisă, de obiectele trebuincioase existenței, precum : lemne, fân, paie, mălai și altele, ca po-

pulațiunea să se poată aproviziona fără spor de preț.

Senatul n'a ținut ieri ședință.

D. Sturza, ministrul nostru externe, a făcut alaltăieri o vizită d-lui Saurma, ministrul plenipotențiar al Germaniei.

Azi e ziua a doua și cea din urmă a alegerilor pentru comună.

După cât se știe până acum, guvernul are in parte-i biurourile din București, Iași, Ploesti, Calărași, Băcău, Buzéu, Râmnicu-Vâlci, Tecuci, Drăgășani, Galați și jumătate din Giurgiu.

Opoziția, care luptă, are in partea ei biuroul de la Roșiori-de-Vede și jumătate din Giurgiu.

Măine se va trata inaintea Curții de apel procesul Creditului funciar cu d. Al-Ciurcu, redactor la „L'Independance Roumaine.“

Condamnații la muncă silnică de la Slănic s'au încerca să și recâștige libertatea, soldații de pază însă i-au pus la ordine.

Ieri Păr. Mitropolit Primat a chemat la Mitropolie pe toți preoții parochii din capitală.

Preoții se așteptau să le comunice ceva despre îmbunătățirea soartei lor, mai ales materială, fiind-că toți cunosc starea lor de plâns. Păr. Mitropolit Primat însă, in loc să le dea vre-o veste îmbucurătoare, le propune să se formeze in comitete și să adune pentru săraci bani de la locuitorii și să l'dea Vicarului P. Sf. Sale.

Neputând nimeni vorbi in fața hotărârii Păr. Mitropolit Primat, s'a și făcut o incheiere in această privință.

Se auzia însă printre preoți, că acești bani au să se adune, ca să susție ziarul „Ortodoxul“, care este organul Păr. Mitropolit Primat, căci pentru săraci Prea Sf. Sa are la dispozițiune vre-o 50,000 lei din deosebite părți.

Un șerman însă zise plecând de la această intrunire : Nu știe Prea Sf. Sa, că săracul pe sărac ajută ? adică când nenorocitul are un codru de pâine cu săracul el împarte ? Abia cerșim pâinea de toate zilele pentru noi și pentru săraci, acum să mai cerșim și pentru oamenii Prea Sf. Sale ?

Timpu! a pus in fruntea coloanelor următoarea înștiințare către alegătorii comunii :

Scrutinul de listă, acest mijloc inventat de spiritul tiraniei ce voeste a împărți țara in *spoliatori* și *spoliați*, fiind condamnat de partidele de opozițiune, declarăm că partidul conservator se abține de la alegerile municipale ale capitalei ce se fac cu scrutinul de listă și ingerințele guvernamentale.

Alegere de primar cu avocat.
In orășelul Curtea de Argeș încă de mai mult timp se ivise un curent in contra actualului primar.

Nu știm bine, dacă cetățenii cu drept său nedrept erau nemulțumii cu actualul primar. Atât numai cunoaștem, că dînsul nu a avut prilej să învețe carte multă și nici nu are darul cuvîntării.

Alegerile însă comunale se apropiau. Protivnicii primarului se făcuseră numeroși și fiindcă mai mulți dintre dînsii erau ageri și isteți la vorbă, cetățenii se invoieră să aleagă pe un altul de primar. Primarul actual însă voia tot dînsul să se aleagă.

In această împrejurare critică ce trebuia să facă actualul primar ? S'a gândit la un expedient la care toată lumea aleargă la vreme de nevoie. El și-a zis : Fiindcă toată lumea aleargă la avocat, adevă de al judecată avocatul și-o descurcă ; de al vre-o cerere de recompensă națională la Corpurile Legiuitoare, de ceri vre-un post sau vre-o favoare pe la ministere, avocat 'l trebuiește. De ce dar să nu a-lerg și eu la nevoia mea la un avocat ? Cum a zis, a și făcut. Astfel cu o zi mai inainte de ziua de alegere tocmai un avocat de la Pitești bun de gură și meșter in întorsături, 'l aduse in Curtea de Argeș, făcu o demonstrație cu torțe prin oraș și seara o convocare a cetățenilor.

La intrunire avocatul tocmit incepu să vorbească și să laude pe fostul primar. Protivnicii primarului neavînd pe vre-unul dintr'ensii să răspundă cu aceeași mește-

șugire, tăcură. Cetățenii crezură că nu au cuvânt și pe nedrept învinovățesc pe actualul primar și pleacă să fie care pe la casele lor. Ieri începând alegerile, mai toți cetățenii erau pentru fostul primar.

Nu știm ce rezultat va avea astăzi alegerea de primar. Atât putem constata, că mijlocul a fost ales.

Când dar veți voi să vă alegeți primar, să nu uitați a lua și un avocat!

Lire falsificate.

„Națiunea” e informată că un mare număr de lire turcești rele sunt în circulație în mai multe localități.

Aceste piese au fost alterate într'un mod din cele mai îndemânate, prin mijlocul unui aliaj care, reducând piesele până la concurența unei jumătăți din valoarea lor, nu schimbă în nimic greutatea lor legală. Monetarii, în acest caz special, n'au lăsat nici cea mai mică urmă despre operațiunea ce a executat; aliajul a fost făcut cu atâta dibăcie, în cât ochiul cel mai exersat se poate înșela, și numai după o cercetare din cele mai minuțioase a condonului bordurii, care a fost rebătută, se observă că piesa este falsă.

Iacă cum procedă acești falsificatori: Luând o liră turcească de greutate legală, ei scot din ea cu un ferăstrău foarte fin mijloc, pe care îl înlocuiesc prin un aliaj care nu modifică în nimic greutatea piesei; deschizătura de-a lungul bordurei este apoi relipită și bordura rebătută. Falsificatorii operează cu cea mai mare circumspecție și au reușit până acum a-și ascunde identitatea și locuința.

Pentru a descoperi piesele așa-fel alterate, trebuie să se examineze cu îngrijire bordura, apoi să se sune; se observă atunci că ele dau un sunet mort în locul sunetului metalic, propriu pieselor bune.

Comisiunea însărcinată de adunarea bancherilor din București cu redactarea petițiilor pentru modificarea legii Burselor s'a intrunit ieri în localul camerii de comerț. „Curierul financiar” spune că în această ședință s'a citit petițiunea și s'a hotărât a se subcribe în cincin exemplare și a se trimite Camerii, Senatului, ministrului de comerț, prezidentului consiliului de miniștri și camerii de comerț.

Petițiunea cere modificarea legii și înlocuirea agenților de schimb cu samsari jurați; însă fiind că cursurile sunt la sfârșitul sesiunii lor, roagă guvernul ca până în sesiunea viitoare, să tozeze targul liber și operațiunile cu premii.

Convențiunea încheiată la 19 Aprilie 1882, între d. primar al comunei Codăești cu d. Grigorie Ciuntu, proprietarul târgușorului Codăești, pentru rescumpărarea aceluia târgușor, e aprobată de Regele.

Se autoriză comuna a contracta un împrumut de 80,000 lei de la casa de depuneri și consemnațiuni, pe termen de 10 ani, cu 5 la sută dobândă și amortisment, pentru plata prețului acestei rescumpărări.

Comunele rurale Curteni, Corni, Stroiești, Tătărani, Rosiești, Bozia și Fălciu, din județul Fălciu, sunt autorizate a perchepe o zecime asupra contribuțiilor directe către stat, peste una esistență, în total două zecimi.

M. S. Regele a sancționat legea pentru titlurile la purtător perdute, distruse, furate, etc.

Această lege e inserată în oficialul de azi.

D-nii institutorii provizori: C. Marinescu de la cl. II a scoalei primare de băieți din Mizil, și Stefan Frăsineanu, de la cl.

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 21 Ianuarie — 26

EVANGELISTA

DE

ALPHONSE DAUDET.

XI.

O sequestrare.

(Urmare.)

Un lucru cerea biata mamă, numai unul: să-și vadă copila, să-și vorbească, și dacă era adevărat, dacă însăși Eline o va asigura, atunci va ceda, de sigur.

O întrevedere! tocmai aceasta nu o putea permite Jeanna.

Voia mai bine, pentru a convinge pe d-na Ebsen, să-și spună fraze de prin predică, pasaje din cărțile creștine: *consolațiuni cu Isus, intristarea care dispune spre rugăciune.*

Și puțin câte puțin, exaltându-se în predică ei zise: «Dar pe tine nenorocită mamă, sufletul tău vleoște Eline să-și salveze; și durerea d-voastră, ori cât de mare, este începutul salvării.»

II a scoalei 3 primare de băieți din Ploiești, sunt numiți definitiv în posturile lor.

DIN TRANSILVANIA

Guvernul unguresc a interzis întrebuințarea în scoalele românești *Cărții de citirea* d-lui Papiu din Gherla, ca una a cărei cuprins e primejdios, prin notițele sale istorice, statului unguresc.

Nu credem să mai fi existând peste munți o carte românească de școală, afară de cele de științe, care să nu-și fi atras deja anatema guvernului unguresc. Cartea d-lui Papiu e poate cea din urmă.

Dacă o carte de citire, în care se vorbește ici și colo, în estrasurile istorice, de Traian, Mihail, Stefan, Iancu e considerată de Unguri ca primejdiosă statului lor și isgonită din scoale, ne putem închipui cum vor fi tractate cărțile strict istorice și în genere toate lucrările literare care tind a păstra peste munți tradiția și conștiința națională.

Până când?

Încercările de maghiarizare fac, în aceste țări, pași uriași. Învățătorii rurali sunt siliți să alerge în toată țara să ceară știe ce centru unguresc, spre a depune examen *din limba ungurească*. Iată un cas pe care ni-l relatează «Foaia școlastică» din Blășiș, în numărul ei mai nou:

„Ministerul de culte și instrucțiune publică a instituit în Deva o comisie sub președinția inspectorului de școle reg. de acolo, Ludovic Réhi, cu scopul, ca aceasta să examineze din limba maghiară pe acei învățători români, cari se par a nu posedă de ajuns limba aminată, spre a putea propune cu succesul dorit în școlile rurale. Înaintea acestei comisii s'au prezentat spre examinare de curând 100 învățători români, din comitatele: Uniad, Sibiu, Alba de Jos, Caraș-Severin, Timișu, Aradu și Torontalu. Dintre aceștia, în urma examenului scripturitic, s'au retras 35. Examenul verbal a durat patru zile. În urma acestuia 16 au fost respinși, 42 au fost declarați de calificați, iar 7 cu laudă. Deci în total, din 100 prezenți, 51 (adică peste jumătate) au căzut și 49 au reușit.”

«Gazeta Transilvaniei» observă la aceasta:

„D. Trefort (ministrul de culte unguresc) a dat celor de la Deva avizul: *Trănițiți!* Cu cât vor cădea mai mulți, cu atât mai bine, pentru că aceștia ori că se vor pune din nou pe studiul limbii maghiare, neglijând toate celelalte: gramatica română, geografia, istoria naturală, aritmetica, ș. a., ori că vor lua lumea în cap, lăsând școlile române pe mâinile inspectorilor ungurești! În amândouă cazurile scade cultura românească și maghiarismul poate pași cu îngâmfare și mai mare peste ruinele instrucției noastre rurale!”

„Dați numai înainte; trebuie să știți însă, că nu veți scăpa nici voi de examen atunci, când veți avea să răspundeți înaintea țării și a popoarelor ei pentru faptele voastre, și va fi sufletul vostru, dacă veți fi trănițiți la judecata aceasta!”

Datoria noastră a Românilor, confrăți de la «Gazeta», e însă să grăbim sosirea acestui moment!

Societatea «Carpații» (a Românilor de peste munți în România) făcuse nește subscrieri de bani spre a veni în ajutorul acelor Români din Re-

D-na Ebsen ascultă, cu ochii în pământ; dar cu inima și cu spiritul gata de apărare.

Indată, cu energia unei hotăriri luate: «Bine... nu vrei să-ți dai pe Lina, am să mă adresez la justiție. O să vedem dacă asemenea nelegiuiri sunt permise.»

Cu toate aceste amenințări, care o impresionau puțin, d-na Autheman o conduse până la peron și făcu semn servitorului s'o conducă, necontenit majestuos, impersonal ca destinul.

La drumul jumătate, d-na Ebsen întoarse capul, să opri un minut pe aceea terasă, pe care fata ei se plimbase ieri azi-dimineață poate. Învalul într-o privire marele parc tăcut, dominat de crucea de piatră albă, care eșea din ceață.

Ah! cum s'ar fi repezit spre acele tufșuri care-și ascundeau fata, cum s'ar fi dus să spargă ușa, strigând cu disperare: «Lina!...», cum ar lua o, cum ar duce-o departe, cum ar readuce-o la viață... Aceste idei îi trecuă prin cap ca un fulger.

Rușinea însă o împedecă, sentimentul neputinței sale în fața aceluia lux și acelei reguli care o impresionau fără voia ei.

Justiția! Justiția! rămasese... Hotărâta, se îndreptă spre sat, avându-și planul gata, simplu de tot: să găsească pe primar, să-și facă plângerea, și să se întorcă cu un jandarm, sau cu un pasnic de câmp, cu cine-va în fine,

ina șrii Bran, cari fuseseră loviți mai greu de potopurile de apă de astă-vară. — «Gazeta Transilvaniei» publică în numărul ei mai nou o dare de seamă a primăriei din Reșinari despre banii ce s'au împărțit în această comună; o dare de seamă a primăriei din Bran va urma în curând. Românii din Reșinari și Bran mulțumesc din suflet compatrioților lor din România, că nu uită, precum în genere tuturor generoșilor contribuitori.

Felicităm cu această ocazie Societatea «Carpații» de activitatea națională ce o vedem că desfășură deja la începutul existenței sale.

Relativ la articolul de fond din 19 Ianuarie, d-nii ofițeri ai Intendenței nu trimit epistola ce publicăm mai jos. Dumnealor au dreptul la răspuns și ne împlinim datoria de-a-l insera, mai cu seamă că și Redacțiunea dorește să înlăture aserțiunile autorului aceluia articol, intru cât privește buna credință și onorabilitatea personală a ofițerilor intendenței.

Iată epistola:

București 20 Ianuarie 1883.

Domnule prim-redactor,

În ziarul «Romania Liberă», de la 19 Ianuarie, în primul București, faceți o critică aspră intendenței, ca instituțiune, și apoi aruncați asupra membrilor acestui corp tot felul de invențiuni, pe cari le lasăm publicului a le califica.

Nepricoperă sau neștiința noastră este de domeniul criticii, și nu g'osim trebuincios a discuta aceasta. — Insa, cât privește tot ce ați spus, relativ la onorabilitatea și buna credință a membrilor acestui corp — dacă redacția are probe cari să constate că intendenții militari sunt hoți, să le publice a nume, pentru ca societatea, prin agenții ei, să urmărească pe făptuitori, — în alt cas, redacția a spus neesactități contra unei instituțiuni, de care n'are nici cunoștință și nici o cunoaștere organizarea, ca cel puțin să aibă autoritatea d'a proune inbunătățiri.

Primiți, d-le redactor, aceste câte-va rânduri, ca răspuns la cele inserate în «Romania Liberă», de la 19 Ianuarie, din partea ofițerilor Intendenței militare, și bine voii a primi, tot odată, consideratiunile noastre.

Intendant militar: C. Vrabie.

Sub-intendant militar: Ion Opreșcu.

MIȘCAREA ELECTORALA

Comitetele unite ale conservatorilor-liberali și liberalilor independenți din Iași au hotărât, în întrunirea lor de la 17 Ianuarie, să se abțină de la alegerile comunale. Iată textul considerațiunilor pe cari s'au întemeiat:

Având în vedere prescripțiunea Constituțiunii noastre, că atât legele consilierilor Comunale și județene, cât și toate celelalte legi trebuie să fie puse în armonie cu principiile înscrise în ea;

Considerând că Constituțiunea, fără a lipsi pe cine-va de exercitarea drepturilor politice, a adoptat principiul de a clasifica alegătorii după categorii de interese, pentru ca toate interesele legitime se găsească satisfăcțiunea lor prin reprezentațiune, și nici unul din ele să nu asuprească pe celelalte;

Considerând că ultima lege comunală adoptată în pr'pă, în momentul când se pregatea și propunerea reviderii Constituțiunii, violează principiul salutar consacrat de Constituțiune în materie electorală;

Considerând că Constituțiunea pre-crisă în reforma legilor Consilierilor Comunale și Județene, trebuie să se aibă de

care n'ar putea da copila sau ar putea să se aibă de femeie să spuie ce făcuse cu ea.

Rezultatul acestei hotărâri, 'l credea sigur, numai se întreba dacă, înainte d'a ajunge la această extremitate, întrebuințase toate mijloacele de împăcirea. Da, plânsese, se rugase cu mâinile întinse, și nu fusese auzită. Atât mai rău, o să se învețe minte aceea hoată de copii!

În singura stradă a satului pe a cărei pantă se urca, în casele alinate într'un mod uniform cu micile lor grădini prelungi ca niște cutii, nimic nu se mișca. Toată lumea era la câmp, în acel timp al recoltelor.

Nu mai din în timp o perdea era trasă, sau vr'un câine venea să cerceteze pașii ei străini; dar perdeaua să lăsa îndată și câinele nu lătra. Nimic nu turbura acea tăcere tristă de casarmă sau de penitenciar. Sus de tot, era templul lângă două școli evanghelice, sur cerul înorat.

Di'naintea ferestrelor deschise ale școlii de fete, d-na Ebsen se opri să asculte un șgomot de voci mici, cari recitau după măsură, fără vr'o pauză: *Cine este de o potrivă cu cel Etern în cer. Cine este asemenea celui etern între cei tari...* și auzea lovitură în masă, cari activa sau mai potoleau recitarea.

Dacă ar intra!..

Acolo făcea lecțiunii Eline ei. Poate

normă principiul celei mai largi descențializării, și că această prescripțiune este cu totul nesocotită în legea actuală;

Considerând că în ajunul reviderii Constituțiunii — când se pun în joc chiar fundamentalele ei — este de datoria fie-cărui bun cetățean a nu adera prin participarea sa la un act lovitor principiilor Constituțiunii în vigoare, și cari ar prejudeca chiar hotărârea viitoare a Camerei de reviderie;

Subscriși, repr sentații ai Comitetele Unite, au onoarea a vă propune *abținerea de la alegerile Comunale*, ca singura purtare corectă și demnă, în fața împrejurărilor arătate mai sus.

În urma acestui vot, au ales un comitet politic, compus din următoarele persoane:

Al. C. Mavrocordat, Al. D. Holban, Dimitrie G. Rosetti, Dimitrie Tacu, Vasile Pogor, Neculaț Drosu, Gheorghie Tacu, Constantin Suțu, Dimitrie Anghel, Constantin Corjescu, Gheorghie Mărgescu, Nicolai G. Suțu, Alex. M. Siendrea, Alex. I. Gheorghiu, Grigore Cogalniceanu, Telemac Ciupercescu, Colonel Costantin Langa, Gheorghie Nițescu.

„Acest comitet va pleca, spune «Pactul Social», imediat în București spre a se înțelege cu Opозиțiunea Parlamentară unită, asupra unei acțiuni comune, și a stabili o perfectă unitate de vederi politice pe calea de *resistență*, ce cu toți împreună vom opune la modificarea pactului nostru fundamental.”

Comitetul a sosit deja în capitală.

DIN AFARA

Din Camera franceză.

Facem o dare de seamă despre ședința de la 17 Ianuarie a Camerei franceze, în care s'au început dezbaterile privitoare la proiectul Floquet.

Ministerul e de față cu noul său președinte, Martin Fallières. Locurile miștrilor de externe, război și de marină sunt neocupate. Fallières anunță formarea noului cabinet și se pune la *dispozițiunea Camerilor*.

Janvier de la Motte (bonapartist), iea cuvântul: Ministrul de interne nu ne-a spus, de cine sunt ocupate cele trei ministere; se vede că n'au găsit pe nimeni în armată, care să voia să a lua ca ministru de război sau de marină răspunzătoare pentru acest act infam. (Aplause frenetice în dreapta). E vorba de un act, despre care presidentul republicei se vede că nu-și știe da seamă.

Președintele *Brisson*, invită pe vorbitor, în șgomotul dreptei, să nu vipe pe presidentul republicei în dezbateri.

Cassagnac propune amânarea discuțiunii, până ce se va fi completat ministerul. Avem dreptul de așezare să nu se hotărăască asupra armatei în absența reprezentanților ei. De vreme ce ziceți că nu se vede frică, că țara este atât de liniștită, pentru ce veți grăbiți atât de mult? Veți conșura să nu veți atingeți de armată; pentru onoarea ei nu s'a găsit nimeni intrinsec până astăzi care să ve-o vindă vouă (Aplause în dreapta).

În timpul acestor discursuri și a celor cari urmează domnesce între republicani o liniște neobișnuită, pe care o manține presidentul prin semne din ochi și gesturi.

Primul-ministru *Fallières* declară că nu este adevărat că nu s'ar putea găsi titulari pentru război și marină. Cestiunea de care se tractează nu e militară ci curat politică și nici o partidă nu este în drept să se constituie în apărător al armatei. (Strigări în dreapta. Voi o atacați). Ministrul își proclamă înaltul său respect pentru armată (Aprobări în stânga).

«Nu e aci...» zise el fără a-și întorce capul.

— La ce oră vine?

— În toate zilele, e la castel de la 6-7.

— La castel! va să zică primarul este...

— Da, e domnul Autheman.»

Nimic desperat. Atunci d-na Ebsen se gândi la preot, care trebuia să fie inimicul lor și în care va găsi un ajutor sau cel puțin un consiliu.

În drum să inhăma caii la un mic omnibus, d'inaintea unui biuro: *Correspondența drumului de fer, trăsuri după voe.*

Să apropii de conductor, 'l întrebă dacă cunoaște o fată blondă, în doliu, și, ca să lumineze memoria conductorului, 'l puse în mână o monetă albă...

Cunéo d'Ornano (bonapartist) se adresează către ministrul Fallières și 'l întreabă unde-l decretul, prin care e numit prim-ministru. În monitorul oficial nu s'a publicat. (Strigări în dreapta: Decretul! decretul! Arătați-ne decretul!) Ministrul însă nu 'l are la dânsul și Camera începe să rize.

Se procedează la vot și amânarea desbaterilor, care e cerută de toată dreapta, e respinsă.

Primul vorbitor în contra proiectului e căpitanul conte Mun (roialist), un orator viguros, original, cu o dicțiune elegantă, liniștită, curgătoare. Arrestarea nejustificată a prințului Napoleone nu ce *extraordinar*, zice el, căci republica e, după cum afirmăți, o formă de guvern, ce se întemeiază pe discuțiunea liberă, a le cărei legi nu se pot deci călca prin discuțiune. Acum însă luați măsuri și contra prinților cari au rămas liniștiți. De unde vin așa de-o dată aceste friguri? Vă îngrijesc șgomotele despre comploturi? Dovediți că sunt adevărate; dacă nu puteți acesta, nu veți este iertat să tractați pe prinți ca pe nește criminali și să-i puneți sub supraveghere polițienească sau să-l faceți să se teamă zilnic de isgonire ca ori ce străin. Răspădiți turburarea în armată, apucați pe calea prescripțiunilor, pe care numai primul pas e greu; nu pedepsiți ci bănușiți. De-ja se ved prin ziare denunțări și învățămintele istoriei ve sunt zadarnice.

Credeți voi, că exilarea prinților va descuragia pe Monarhiști?

Vorbitorul face mai multe citații din discursuri de ale lui Louis Blanc, Favre, Grévy, în deosebi însă citează locuțiuni de ale lui Wilson, ginerile presidentului republicei. Oratorul termină astfel:

„Nu-mi pot explica plecările voastre de astăzi de cât ca o ameteală, care copinde toate guvernele ce grăbesc spre peire. Ne-ați fi descurajat dacă ați fi făcut ceva spre a îmbunătăți starea poporului; voi ne oferiți însă priverile unor desbinări, a unor crize ministeriale necontenite în care ve sălești; presintățiți simptomele aceleia boale, pe care Alexis de Toqueville o numește «*Greutatea de-a trăi*.» În afară șovăiri între slăbiciune și aventuri. În timpul acesta spumează socialismul, pe care căutați a-l infrâna prin procese tendențioase. Ne acuzați de conspirațiune? Conspirațiți contra republicei sunteți înșiși voi. Termin cu cuvintele lui Clémenceau: «Cestiunea e, dacă în această Adunare maioritatea e pentru libertate sau apăsare.» (Dreapta aplaudă cu însuflețire și feliicită pe orator. În galerii domnește o mișcare vie. Discursul contelui Mun a produs un efect mare; însăși stânga recunoaște aceste).

După aceasta vorbește Joseph Fabre un orator mediocre, apărându-și contra proiectul. Camera nu 'l ascultă.

Viette (din partea radicală) susține cu mult umor, proiectul lui Floquet, pentru înglobarea necondiționată. Prințiți nu pot alege de cât între două lucruri: esil sau coroană. Acum nu e nici un pericol, dar poate fi mai târziu. Și ca ce ați vrea să țineți pe prinți? Ca pe niște ostatici, pe cari să-i dați afară în timpul primejdiei? Dar tocmai atunci ar trebui să-i țineți. Eu propun, ca prințiți să nu fie puși în disponibilitate, ci sterși din armată pentru simplul motiv că sunt prinți. Cu aceasta nu veți turbura de loc pe ofițeri.

Știm bine că toți colegii noștri din dreapta sunt aci spre a resturna republica (Aprobări în dreapta). Noi suntem însă aici spre a apăra republica. (Aplause în stânga).

Acum urcă tribuna *Ribot*, un orator al republicanilor moderati, a cărui voce însă e din nenorocire slăbită. Manifestul prințului Napoleon e un incident fără importanță, zice el. L'ați umflat însă. Cum?

Și această persoană timidă, care avea mâna puternică, împinse pe d-na Ebsen afară și închise ușa, pe când clasa continua recitarea: *Căile celui etern sunt drepte, cei drepti vor merge pe ele...*

Dincolo de piață se vedea steagul tricolor al primăriei și pe zid R. F., niște litere mari, negre, pe cari d-na Autheman nu îndrăsnise încă să le înlocuească cu P. S. a le sale.

Un bărbat în vârstă, scria la o fe-reastră; era secretarul primăriei. Dar d-na Ebsen voia să vorbească primarului.

«Nu e aci...» zise el fără a-și întorce capul.

— La ce oră vine?

— În toate zilele, e la castel de la 6-7.

— La castel! va să zică primarul este...

— Da, e domnul Autheman.»

Nimic desperat. Atunci d-na Ebsen se gândi la preot, care trebuia să fie inimicul lor și în care va găsi un ajutor sau cel puțin un consiliu.

În drum să inhăma caii la un mic omnibus, d'inaintea unui biuro: *Correspondența drumului de fer, trăsuri după voe.*

Să apropii de conductor, 'l întrebă dacă cunoaște o fată blondă, în doliu, și, ca să lumineze memoria conductorului, 'l puse în mână o monetă albă...

Făcându-și d. Floquet propunerea sa. După moartea lui Gambetta se prezintă cestiunea: dacă republica trebuie să meargă spre dreapta sau spre stânga. D. Floquet a întrebându-o ocazia spre atârni majoritatea după sine. Am trebuit să vedem tristul spectacol, că guvernul încă s'a lasat să fie târât. Prințul a avut la 1874 toate funcțiile în mână și cu toate acestea nu a făcut nici un rău republicei. De ce v'ei temeți? A introduce monarhia constituțională în democrația franceză e o chimere; republica este în Franța singura garanție contra resboiului civil, poate chiar contra nimiciei. Primejdia republicei e în desele crize ministeriale și cauza acestora e că conducerea cade din ce în ce mai mult în mâinile extremilor, în măsurile care n'au altă urmăre de cât cea de-a agita țara și de-a s'armonia discordia. Trebuie să privim un altuia în ochi, zise el adresându-se stângii extreme, căci fără noi (fără stînga moderată) n'ași fi întemeiat republica. Camera trebuie să întărească republica printr-o politică de moderație și liniștire.

Acum iea cuvântul Floquet, autorul proiectului. El vorbește cu o violență și cu un fanatism rece, care rovoacă în memorie pe bărbaiții sinistri ai primei revoluțiuni. — D. Ribot 'i face procesul, 'i impuță planuri machiaveliste. Republica a fost întemeiată de națiune fără d. Ribot. Manifestul prințului Napoleon e pueril, nu ne-a agitat (risete ironice în dreapta), s'a părut însă că pleacă de la un prinț al unei case suverane. D. Ribot nu vrea a-tingerea libertății presei (?), cere însă ca republica să imiteze monarhiile și să 'i proscribe inimicii (ciudadă republică). Nu mai suntem în drept a fi crufători cu dinastiile, precum nu am fost în drept a fi crufători cu miniștri de la 16 Maiu. (Ducele de Broglie, care e între privitorii și la care privește toată lumea la aceste cuvinte, zimbășește). — Țara cere să o eliberăm odată de dinastii. Vorbitorul părăsește tribuna în aplausele radicalilor. S'edinta e ridicată. Desbaterile vor reincepe a doua zi.

CESTUNI MILITARE

Electricitatea și aplicațiunile ei militare.

II.

În marile manevre de toamnă s'a experimentat în Italia, un sistem de telegraf volant, rezultatele căruia au fost mult dezvoltate. S'a adăugat, la un aparat cu scriere de Morse, un telefon special care, în loc de a comunica vorbele, transmitea niște sunete lungi sau scurte și înălțura ast-fel în parte inconvenientul, reșoșat telefoanelor, de a face pe timp șgomotos, aproape imposibilă pătrunderea sunetelor slabe. Telefonul prin această dispoziție particulară putând funcționa chiar pe câmpul de bătae va fi neapărat de un mare ajutor telegrafului.

Un alt sistem pentru stabilirea liniilor telegrafice volante și experimentat în Franța în lagărul de la Bourges, transportându-se de către un telegrafist călare un aparat telefonic și o bobină conținând două chilometre sârmă. Cu asemenea cavelele se pot stabili în puțin timp linii telegrafice de mai multe chilometre.

Telegrafia optică. — Telegrafia optică a fost întrebuintată de către englezi cu mult succes în reșelul din Afganistan și Cap: de către Ruși în campania contra Tikke-zlor, de către Austria în contra Bosnia și Erzegovinei. Lumina electrică dă o mare însemnătate acestor ramuri a telegrafiei militare substituindu-se razelor solare pe timpul neguros (ceață) și mai cu seamă noaptea.

Englezii au avut mai multe ocașii în reșelul din Afganistan, de a constata marile foloase ale instrumentelor optice

și a căpăta o mare experiență la întrebuintarea lor. În timpul acestei campanii *Eliograf*ul a fost adesea ori de mare folos telegrafului când sârmele acestuia din urmă erau tăiate de către inamic, care se întâmpla foarte des, căci cu toate că era stabilită linia telegrafică pe o întindere de 676 kilometri dincolo de frontiera Indiană, numai prin *Eliograf* putură comunica între ele coloanele care erau în marș într-o țară care era acoperită cu nenumărate accidente de teren și bande de inamici; și aceasta, grație acestui felii de telegrafie care nu se poate distruge, fiind că ea suprimă agențele de transmisiereade peșii, și care prin experiența materialului său înlesnește mișcării rezedei de schimbarea locului. Pe timpul reșelului Zulușilor din 1879 Englezii s'au căit mult de aceea că n'au întrebuintat semnalele optice; coloanele volante răspândite în diferite părți în țara inamică erau izolate și depărtate mai mult de 100 mile de cea mai apropiată stație telegrafică din care causă suferiră multe pierderi.

Acum iea cuvântul pe Englezii ca îndată să pregătească un parc volant de telegrafie optică compus de 250 catări și 'i espedii din Anglia: acest parc a sosit foarte la timp așa în cât a făcut trupelor cel mai mare serviciu.

*Eliograf*ul întrebuintat în această campanie se compunea din og'inzi de diferite dimensiuni, după distanța la care se opera; og'inda reflecta prin lumini lungi sau scurte razele soarelui și producea astfel semnalele ce se traduceau, cu ajutorul alfabetului Morse într'o lungă deșeșă. Pentru distanța de 54 kilometri, o og'indă de 0m076 diametru era îndesulă; pentru 111 kilometri trebuia o og'indă de 0m, 127 și pentru distanțele coprinse între 160 și 240 kilometri, diametrul og'indei trebuia să fie de 1m,50 cel puțin. Iată un exemplu din cele mai frapante de folosul acestor semnale optice; e coloană de expediție compusă de 1300 oămani se avansează în țara Zulușilor până la micul fort Ecore. Această coloană, depărtată mai mult de 40 kilometri de baza sa de operație, forțul Treadas se găsi de odată înconjurat de o mulțime mai mult de 20,000 indigeni carei deveniră în fiecare zi mai numeroși, intrerupând ast-fel toate comunicațiile colonelului, o iachiseră ca într'un cerc de fer și o reduseră așa încât n'avea nici ce mai mânca. Acest bloc ținea de trei luni; totul era ajuns aproape la cea din urmă extremitate, când prin întâmplare, unul din numeroasele semnale optice, făcute în toate direcțiile pentru a atrage atenția vre unei coloane amice și a-i cere ajutor, obținu rezultatul atât de mult așteptat ea găsi un corespondent și pută a'i comunica trista situație în care se găsea și a combina o operație prin care toate coloane reuși a rumpe cerul care o impresura și a recăștiga libertatea.

Pe timpul expedițiilor lor în regiunile transcaspiene, Rușii se serviră de asemenea și pentru întâiaș dată, de *eliografe* pe care le experimentase în 1877. Cu trei aparate de diferite mărimi ei putură comunica până la distanța de 53 kilometri și a survegha pe timpul nopții împregiurimele lagărului servindu-se cu lumpe de terbenin, cu ajutorul cărora ei reușiră tot-deauna a împiedica surprinderile de noapte. — „Revista militară.“

STIRI MARUNTE

În urma focului din Berdicev, șeful poliției din acest oraș a inebunit.

Furtunile care au băntuit zilele din urmă lângă termii englezi au costat viața a peste 200 oameni. Cu această ocașie și-a găsit moartea în valuri și neinspăi-

pede: „Pardon, doamnă... d-ta ești protestantă?... Cum vrei să intervii eu în această afacere? Acestea sunt afaceri de familie, pe care le-ar de-scurca mai lesne pastorii d-voastră.“

— Dar, părinte, aceasta este mai mult o chestiune de umanitate de cât de religioasă... O femeie, o mună vine la d-ta... Nu poți s'o respingi... Înțelese că vorbea prea aspru, și că ar fi trebuit cel puțin să-și imblânzească refuzul.

Da, fără îndoială, întâmplarea era atingătoare, lacrimile munei spuneau adevărul... De sigur persoana în chestie,—este inutil a o numi,—aducea în sprijinul convincțiilor sale religioase un foc orb, un zel de propagandă... chiar el suferea de acest prea mare fanatism...

S'apoi, în credințe, femeile de obicei sunt mai zeloase de cât ar cere judecata cea bună, conformă cu scopul... Preoții catolici cunoșteau foarte bine acele exaltațiuni, care sub pretext d'a vedea de altar, s'amestecă în afacerile sanctuarului.

Însă pastorii nu aveau aceleași mijloace autoritare...

Ce să faci ei cu o religioasă expusă criticei, fără disciplină, în care toată lumea intră ca la moară, crede ori ce voește, poate chiar să se considere ca preot dacă ar voi?...

„Nu vezi d-ta câte secte de credință...“

măntatul conducător al unei luntri de scăpare, *Jolles*, cunoscut de toți marinarii pămentului. El scăpase până acum viața la mai mult de 1000 oameni și primise drept resplăta o mulțime de decorații de la deosebite guverne.

O situație îngrozitoare. Intre naufragiații de pe „Cimbria“ care au scăpat, e și un tinăr din Ulm, Gottlieb Nickel. Iată cum eși descrie el, într'o scrisoare către părinți, scăparea:

„Pe la 9 ceasuri mă culcasem și dormisem până ce fui aruncat din pat. Vaporul englez intrase într'al nostru abia doi metri sub mine. Zăceam jos; vruși să mă scol, dar ceva greu emi zăcea pe picior. În sfârșit isbutii a mă scula; era timpul căci deja mă găseam în apă. Mă urcaii iute pe bord. Aici nu știu ce să facă. Toți urlau și țipa. Ajutaii la desfacerea unei luntri, dar nu mi fu permis să mă puii în ea; nu se puteau așeza de cât femei. Corabia se plecase în cât trebuia să te ții. Apucaii o funie și mă urcaii de cea-l-altă parte. S'edeam ast-fel cu gândul la voi, căci venise momentul suprem. Valurile năvăliră și corabia se confundă. Un țipăt îngrozitor și totul fu liniștit. Eă țineam funia mereu și mă urcam pe ea; și un val veni și mă trânti, altul însă mă ridică; mă urcaii iarăși și iarăși fui trântit, din nou însă apucaii d'asupra. În sfârșit eram pe catart. Acesta era deja încercat; abia mai aveam loc pe o scară de funie. Privii în apă, v'edui o luntră cu femei și bărbaiți, dar numai câte-va minute, ea se resturnă și d'abia căți-va oameni se mântuiră pe catart. Eă stăteam pe funie, fără ghețe, fără căciula, de tot ud, cu stomahul plin de apă de mare; v'edui și negura erau reci, mâinile și picioarele mi se umflă. Tremurând ca frunza treburăim să așteptăm unsprezece ceasuri, până veni o corabie și ne luă.“

Unul din păzitorii grădinei zoologice din Berlin a fost omorât de-un elefant fiind strivit de părete.

În Niza se va ridica lui Gambetta, în mijlocul cimitirului, un monument. Până ce va fi gata, s'a așezat pe locul destinat o piramidă.

Ceea ce se întâmplă în Rusia nu se prea întâmplă aiurea. Copistul Tiganov din Samara, Rusia, se îmbătase în seara de anu nou, până rămase ca mort. Familia ei credea în adevăr mort, și ceru autorizarea de a-l îngropa încă a doua zi dimineața. Popa observă însă îngropăciune ceva ca sudoare pe șafa mortului, creșu însă că e „zăpada topită“ (de sigur era și el beat). A doua zi nește ciocli avend să sape un nou mormânt lângă cel al lui Tiganov, auziră un fel de gemet. El alergară la popă și 'i spusară; acesta 'i trimise la primar; primarul le spusă că nu poate da autorizație de desgropare, fără știrea protopopului și procurorului. Tărăni se indignară în sfârșit și desgropară pe pretinsul mort fără autorizație. Neorocitul era acum în adevăr mort, cu fața în jos, degetele rupte și sfîșiat într'un chip îngrozitor.

STIRI MILITARE

O nouă carabină s'a experimentat pentru armata Engleză. Resultatul experimentelor a fost plin de succes.

Proiectilul are o itueală inițială de 1900 picioare, pe când cel al carabinei Suider n'are de cât 1200. Traectoria este atât de întinsă în cât se poate trage fără înălțător până la 900 garzi sau 800 metri. Pentru o tragere la mai mare distanță și până la 2000 garzi, se întrebuintează un aparat așezat în v'erful țevii.

Se anima bunul preot, căci avea în-ima plină de ură în contra lui Luther și Calvin, și mândru de a-și arăta erudițiunea asupra unui subiect, pe care-l studiase într'un mod special, în-măre sectele nenumărate care, afară de marea scisiune între *liberali* și *ortodoxi*, divid Reforma.

Biața femeie asculta, zăpăcită, acea nomenclatură teologică, și ca și cum toate acele culte formaui bariere între ea și fată, și acoperi ochii și murmură:

„Copila mea... copila mea...“ cu un accent așa de trist în cât preotul fu atins și eși din rezervă:

„Dar doamnă, sunt legi... Trebuie să mergi la Corbeil... să-ți faci plângerea la parchet... Știi că ai a face cu adversarii puternici, și că acum căți-va ani, în niște circumstanțe aproape identice, ancheta începută... Dar aceasta avusese loc în timpul lui 16 Mai; de sigur vei fi mai fericită sub un regim sincer republican...“

Sublinia aceste ultime cuvinte. — „Departee de Corbeil?“ întrebă repede d-na Ebsen.

Nu, Corbeil nu era departe. Cu drumul de fer ajunsă în 20 de minute.

Iat-o pe drumul strimt, mergend spre Juvisy. Cugetarea, alergend înaintea ei, o ostenea mai mult, făcend drumul de zece ori...

Deja și inchiupia intrarea sa la procuror, ceea ce va spune el, ceea ce

Glonțul este foarte lung și de un calibru foarte mic și are de efect de a pune cea mai mare parte din oamenii ce ating afară din luptă fără a-i omorâ. Umanitatea va fi ast-fel satisfăcută și în același timp și interesele militare, căci raniții aduc unei armate mai multă încurcatură de cât morții. — „R. Militară.“

Serviciul Telegrafic al „României Libere“

2 Februarie — 9 ore dimineața.

Paris 2 Februarie

După nouș ore de vil discuțiuni Camera a respins propunerea Floquet care ordona darea îndată afară a principilor vechilor familii domnitoare ale Franței și a adoptat contra proiectul Fabre, primit de guvern, autorizând darea afară eventuală a Principilor și declarându-i incapabili d'a ajunge la funcțiuni electivie și a ocupa slujbe civile sau militare.

O deșeșă din Londra către ziarul „Le Temps“ zice că e aproape sigur că România va fi admisă la Conferința Dunărei cu voce deliberativă. Admiterea Serbiei și a Bulgariei va da loc probabil la vil desbateri; se crede că vor fi admise numai cu simplu vot consultativ; dar admiterea Bulgariei va fi, în ori ce cas, supusă la consemțimentul Turciei, care pare îndoios.

Roma, 1 Februarie

„Agenția Stefani“ anunță că Austria, Germania, Italia și Rusia vor răspunde într'un mod preliminar la nota lordului Granville privitoare la Egipt, aderând în principii la ideile ce sunt exprimate într'ensa, numai a se discuta în urmă punctele cu deamănuntul.

„Monitorul Romei“ asigură că episcopii polonezi vor fi preconizați în consistoriul viitor, care trebuie să aibă loc la sfârșitul lunii lui Februarie.

Berlin, 1 Februarie.

Principele de Bismark e indispus; trebuie să stea în pat și să nu iasă din casă câte-va zile.

Reichstagul. — Dl. de Sonnemann desvoltă o interpelare în privința catastrofel vaporului „Cimbria“; el recomandă guvernului d'a ordona întrebuintarea luminei electrice pentru iluminarea vaselor de mare. Dl Scholz, ministru de finance, declară că guvernul nu poate să respunză acum la chestiuni formulate în tr'un mod atât de precis; nu poate de alt-minterea lua nici o decisiune înainte d'a se isprăvi ancheta asupra sinistrului.

Pesta 1 Februarie.

Veniturile semestrului al 4 din 1882 au dat un excedent mai mare de 5,700,000 florinl asupra celor din periodul corespondent din 1881 și cheltuielile o sporire de 1,800,000. Deficitul total al anului 1882 nu e mai mult de cât 21,200,000 florinl, ceea ce face o scădere de 9,700,000 în deficitul prev'edut în buget.

Vienna, 1 Februarie.

Banca națională a redus cursul scontului său la 4 1/2 la sută.

Sofia, 1 Februarie.

Camera a votat proiectul de lege creând o înaltă Curte de compturi; a aprobat asemenea proiectul de lege privitor la organizarea clerului și regulând raporturile sale cu statul și cu exarchatul bulgar. (Havas).

FURTI

În noaptea de 7 ale curenteii, în lipsa mea de acasă, mi s'a furat prin spargerea unui garderob și a unei mese de către o servitoare ce o aveam numai de 8 zile, următoarele obiecte.

1) Un ceasornic de damă de aur, cu două capace, împreună cu lanțul lui scurt tot de aur și medalion; capacele între ornamente purta și câte o coroană, iar

va răspunde ea. Când, d'odată, v'edându-se singură, inotând prin noroiu, mergend să caute jandarmi care să-i dea cu forța copila, fu sdrobotită de-o mare descurajare...

Ce să faci judecătorii, soldații, dacă fata ei n'o mai iubia? Și recita scrisoarea ei de dimineața... *D-zeu mă chiamă, mă duc la el... fata ta devolată...*

Lina!... devotată! Nu, sunt lucruri... Și, în același timp cu ingratitudea Elinei, 'i umplea inima de parapon pentru tot ce făcuse pentru ea... Lucească, muncise mult, ca să nu-i lipsească nimic, să fie instruită, crescută ca o adevărată domnișoară... Și la sfârșitul atător osteneii și privațiuni, s'o vază mare, frumoasă, înv'etată... S'acum... Picioarele 'i se muiau. Trebui să se oprească pe o grămadă de pietre.

Dar dacă d-na Autheman spusese adevărul, dacă D-zeu 'i luase fata?... Căci această femeie nu e magiciană, și trebuia ceva supranatural ca să poată inebuni fete de 20 de ani!

Dar în contra lui D-zeu cum să lupte? Ce era să mai faci la Corbeil? Justiția umană în contra lui D-zeu?

Voi să se scoale, să înceapă a merge din nou; dar totul se înv'erte, apa, arborii, și leșină pe iarba moale și noroiță, cu ochii închiși, cu mâinele inerte.

(Va urma).

pe capacul exterior în centrul coroanei avea o figură de copil; medalionul purta trei pietricele de mărgăritar în formă de inimioară.

- II) Una roche de tiftă neagră;
- III) Una scurteică, fața deschisă gri, imblănită cu blană de vulpe;
- IV) Una pereche cercei (toarte) de aur cu mai multe pietricele de rubin;
- V) Una fustă de postav maro, împreună cu baltonașul ei, și
- VI) Una pereche pantofi femești de piele aurie, una pereche ghețe idem, mai multă rufarie și 16 fr. în argint, și, de si în urma denunțului ce-am făcut, onor. Prefectură a poliției capitalei a luat toate măsurile pentru urmărirea și prinderea ei atât în capitală cât și prin alte județe, însă, cu toate astea, atât pentru cunoștința publicului de a se feri sau opri de a cumpăra asemenea obiecte, precum și de a da pe mâna poliției pe acel ce se va prezenta cu ele spre vânzare, cât și pentru cunoștința tutulor autorităților administrative, polițienești și judiciare din țară, care sunt rugate a o urmări și prinde—am crezut nemerit a da acest furt și publicității dinpreună cu semnalimentele autoarei lui, cari sunt:

La Stat mai mult înaltă, oacheșă și prelungă la față, ochii crăpui negri, părul castaniu închis, rari sau lipsă doi dinți de dinainte de sus, dinții negri și unghiele tocite; îmbrăcată cu balton negru de stofă pe margini cu pluș zdrențeros, sau cu scurteica furată, fața gri cu blană de vulpe, roche de postav maro asemenea furată, la cap cu broboadă roșie de lână cadrii maro sau neagră.

Tot odată mai adog că persoana care va dovedi-o sau prinde-o, are de la subsemnatul o recompensă de 100 franci.

Nicolae Alexandrescu.

domiciliat în Calea Moșilor Nr. 125 București.

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la toate librăriile din țară:

LEGEA

COMUNELOR URBALE ȘI RURALE
Cu modificările introduse de corpurile legiuitoare și decretate la 4 Noembrie 1882. Depositul în Pitești editura librăriei I. Raicovicu nu prețul 80 bani. Cere-riile însoțite de costul esemplarelor se efectuează prin poștie franco.

AVIS

Birourile noastre se vor transfera de luni 17/29 Ianuarie strada Doamnei No. 7 (osta casa Poumay)

Appel & C-ie.

VIN NEGRU
de Orevița și Golu-Drăncea

Vechi de 4 ani, calitate superioară tuturor altor vinuri.—15 fr. vada.

ALB DE DRAGASIANI
din recolta anului 1879.—15 fr. vada la

PAUN POPESCU & Comp.
18, Strada Lipsucani, 18.

SCHIMB ȘI COMISION

FRĂȚII BENZAL
41 bis, STRADA LIPSCANI, 41 bis,

CURSUL BUCUREȘTI

Pe ziua de 21 Ianuarie 1882, ora 12

EFECTELE	Cump.	Vend.
6 3/4 Oblig. de Stat convertite.	97 1/4	97 3/4
6 1/2 Căilor ferate Rom.	100	101
5 1/2 Renta Amortisabilă.	92 1/4	93
5 1/2 Renta Română.	91 1/2	92
Obl. de Pensie [300 l.] Dob. 10 fr.	220	225
7 1/2 Scrișuri fonciare rurale.	101 1/4	101 1/4
5 1/2 " " urbane.	88 3/4	89
7 1/2 " " " "	100 1/4	101 1/4
6 1/2 " " " "	94 1/2	95
5 1/2 " " " "	86 1/4	86 3/4
Impr. Municipal București.	31	32
Impr. cu pr. Buc. (bil. 20 l.).	1225	1230
Act. Băncii Naț. a României.	400	405
Acțiuni Dacia-România	205	208
" ale soc. de cred. mobil.	518	521
" " " construcții.	99 1/2	99 1/2
Obligațiuni eșite la sorți.	99 1/2	99 1/2
Cupoane def. escigibile.	2 1/2	2 1/2
Aur contra Argint și B. Banca.	2 50	2 50
Rubla hârtie.	2 11	2 12
Florini.	50	60

CURSUL DIN VIENA

1 Februarie

Napoleonul.	9 50 1/2
Ducatul.	5 62
Lose Otomane.	24 50
Rubla hârtie.	117 50

CURSUL DIN BERLIN

1 Februarie

Oppenheim.	109
Ruble hârtie.	200 75
Oblig. nou 6%.	102 75
Renta Amort 5%.	98 40
	92 50

CURSUL DIN PARIS

1 Februarie

Renta Română.	90 1/4
Lose Otomane.	51 1/4

SCHIMBUL

21 Ianuarie

Paris (3 luni).	99 30
" la vedere.	100 25
Londra (3 luni).	25 7 1/2
" la vedere.	25 32
Berlin (3 luni).	122 85
" la vedere.	124
Vienna la vedere.	211

SIROP Codéine Tolu Zed

SIROPUL D'ALTE ZED are pentru baza principala Codeina si Tolu...

MALADIES DE POITRINE. Tote persoanele cari sufer de maladii de pept, precum catarrhe, phthisis, gaturari si tuse invecchite...

C. GEBAUER EDITURA DE NOTE. Abonament la lectura de muzica clasica, moderna si partiuni de opere.

CASURI DE SLABICIUNI. Se vindeca la oameni betrani sau tineri in mod durabil si sub garantie...

Adrese si Anunciuri DIN CAPITALA

- DOCTORI: Dimitrescu Severeanu, Strada Batiște Nr. 2.
ADVOCATI: Duliță Zamfirescu, Hotel Metropol No. 14.
INGINIERI-HOTARNICI: J. M. Romnieianu, Strada Mircea Vodă, No. 31.

PLATIBILE IN CASTIURI LUNARE SI SEPTEMANALE MASINE DE CUSUT sub garantia reala si adeverata PENTRU FAMILII SI MESERIASI

Hartie stricata - de vnzare la tipografia Mihălescu - 1 Fr. ocaua No. 14, Strada Covaci, No. 14.

MARE VENZARE CU PREȚURI MINUNAT DE EFTINE. Din cauza neprimirii din partea comercianților a unor mari partide de mărfuri...

CONSORTIUL FABRICEI D'ORFEVRERIE exportează in toate părțile lumii la Comercianți, Hotelieri, Restaurateuri și Particulari...

VINDECARE INFALIBILA SI REPEDE a tuturor maladiilor provenind din abuzul plăcerilor venerice, în orice vârstă...

INCALȚĂMINTE LUCRATE DE MANA! SAL. WEISERMAN FURNISORUL CURȚII REGALE

Adrese si Anunciuri DIN CAPITALA

- RESTAURANTURI: Iordache N. Ionescu, strada Covac No. 3.
Sapunarie si Parfumuri: Flora Romanie, Medalie de aur de la espositia agricola a Județului Ifov 1882.

- COMISIONARI: Alex. Grabowski, N. 13, Reprezentant diferitelor fabrici și firme de export din Europa.
FRISERI: C. Thiess, Strada Academii, Nr. 37, Cassa Servatius.

LENNE TAETE Aduse la domiciliu cerf gatu carpen 30 lei una mie cilogramme strada Polonă, No. 14 in dosu spitaului Coltea.

CEL MAI MARE MAGAZIN de HAINE GATA BĂRBĂTESCI Colțul Boulevardului BUCUREȘTI și Calea Victoriei 20. PENTRU CARNAVAL FRACURI ȘI COSTUME NEGRE DE SALON

DE VENZARE Un loc in Strada Manea Brutaru No. 9 intre doct ru Cheresteni și Nae Niculescu, care are o fațadă de 40 stângini și care se vinde prin licitațiune la tribunalul Ifov...

FRATII KOCH S PALATUL DA'IA-ROMANIA !! CU OCAZIUNEA CARNAVALULUI !! se recomanda un mare depou de FRACURI și HAINE NEGRE FINE de SALON